

kan lide. Jeg er da heller ikke enig med ministeren i alle ting, men i det omfang, jeg kan finde noget, vi kan samarbejde om – og det er der heldigvis en hel del af – gør jeg et stykke arbejde for det. Derfor bliver jeg lidt ophidset, som nogle har sagt, vred kan jeg ikke ret let blive, men måske en smule ophidset, når min troværdighed bliver beklirket.

Hr. Keld Albrechtsen siger, at ingen kunne forestille sig, at der lå så store problemer i forslaget. Med den evne, man har til at have mistillid til regeringen, kunne man vel egentlig have forestillet sig noget i løbet af 4-5 måneder; der havde sådan set været god tid til at forestille sig alle de ulykker, der kunne ske. Men hr. Keld Albrechtsen fabulerer om ting, som ikke har noget som helst med dette lovforslag at gøre, om byggeri og plastren til alverdens steder, og at de rige ødelægger landet, og jeg ved ikke hvad der er galt.

Jeg vil selvfølgelig ikke beskyldte oppositionen mod forslaget for at have de tanker, men alligevel. I en seriøs avis som Information beskriver man i dag, at det her er en foræring til landbruget; hvis der bliver tale om de her 240.000 boliger, er det 57 mia. kr. lige ned i foret til landmændene, og det er da noget, der vil noget. Jeg synes faktisk, det er godt klaret. Jeg har også selv en ejendom, så jeg håber da, jeg får del i de penge. Hvis det kun er 100.000 boliger, der bliver ud af det, er det kun 24 mia. kr., men det er da også penge en fredag eftermiddag, når det skal være.

Den måde, man regner det ud på, er, at landbrugsjord, som nu kan blive til byggegrunde, normalt koster 2 kr. pr. m². Det passer i øvrigt ikke, den koster mellem 8 og 12 kr., men skidt med det, lad os nu ikke hænge os i småting. Man sammenligner det med, at byzonejord koster 344 kr., og det regner man så om til, at en byggegrund i byzone koster 240.800 kr., og sætter det i forhold til, at en landzonegrund vil koste 1.400 kr. Men man glemmer altså at regne med, hvad det koster at udlægge byggegrunde, og der er trods alt temmelig mange omkostninger her, har jeg lagt mærke til.

Afstanden mellem det, landmanden sælger landbrugsjorden for, og det, den koster som solgte byggegrunde, er ganske betragtelig. Jeg kan slet ikke forstå, at der er så store omkostninger ved at lægge landbrugsjord om til byggegrunde, men det er der altså åbenbart.

Så lige en kommentar til den bemærkning, at nu bliver jorden inde omkring byerne overflø-

dig, for nu vil alle købe den billige jord til 2 kr. pr. m² ude på landet. Det var jo også landmænd, der solgte jorden omkring byerne. Der er jo ikke ret mange andre end landmænd og kommuner, der ejer jord, som ligger lige omkring byerne, og det må jo så skulle trækkes fra de der 57 mia. kr. henholdsvis 24 mia. kr., som landmændene nu tjener. De lede kapitalister, der sidder med jorden omkring byerne, går glip af gevinsten på den jord, de kunne sælge.

Det er det niveau, mistilliden til lovforslaget ligger på. Det er den slags spekulationer, at folk, der – undskyld mig – ikke har så forskrækkelig stor indsigt i økonomi og slet ikke i, hvad der kan betale sig at lave ude på landet, fortaber sig i. Der er allerede masser af bygninger til salg ude på landet, og hvorfor skulle det lige pludselig blive attraktivt for de forfærdelige kapitalister, der ejer landbrug, at købe de bygninger, som man kunne finde på at lave spekulationsbyggeri af? Hvorfor skulle folk vælte derud? Jamen jeg håber da, der kommer nogle derud.

KL 16.10

Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen har ret i, at den største ændring selvfølgelig vil ske omkring de største byer, altså dér, hvor der er størst økonomisk vækst. Det er klart nok, men det bliver ikke det der skræmmebillede, som hr. Albrechtsen kender fra omegnen af London. Det bliver jo kun tilladt inden for 100 m fra eksisterende landbrugsbyggeri, der skal altså bygges inden for 100 m fra en eksisterende gård, der er ikke noget med, at man kan klistre det åbne land til, som det har været påstået, eller at man kan bygge på strandene.

Det er jo lidt besynderligt at komme til at stå og forsvare regeringen, for det er der sådan set ikke megen grund til, og det er ikke mit ansvar. Men jeg er gået ind i sagen, fordi det var en sag, der var interessant for mig, og jeg havde tre udgangspunkter.

Det ene er, at jeg hele tiden har været bekymret ved at overføre landzonekompetencen fra amterne til kommunerne, og den bekymring har jeg sådan set ikke fået gjort noget ved, i hvert fald ikke ud over at få opklaret, hvor mange begrænsninger der er for kommunernes landzonekompetence. Det andet er, at jeg har været interesseret i at skabe mere liv på landet, og her har vi fået noget ud af det. Vi har fået forslaget til lempet mine holdninger lidt mere, end der oprindeligt lå i det. Og det tredje, som vi ikke har snakket så meget om, er detailhandelsdelen,